

هرگز رسول الله صلی الله علیه وسلم را ندیدم که در خندیدن به اندازه ای زیاده روی کند - و دهانش را باز نماید - که داخل دهانش دیده شود؛ بلکه هنگام خندیدن، فقط تبسم می فرمود.

از عایشه رضی الله عنها روایت است که می گوید: هرگز رسول الله صلی الله علیه وسلم را ندیدم که در خندیدن به اندازه ای زیاده روی کند - و دهانش را باز نماید - که داخل دهانش دیده شود؛ بلکه هنگام خندیدن، فقط تبسم می فرمود.
[صحیح است] [متفق علیه]

حدیث عایشه رضی الله عنه بخشی از هدایت و راه و روش نبوی را به تصویر می کشد؛ و از وقار و آرامش رسول الله صلی الله علیه وسلم می گوید؛ چنانکه می فرماید: «هرگز رسول الله صلی الله علیه وسلم را ندیدم که در خندیدن به اندازه ای زیاده روی کند - و دهانش را باز نماید - که داخل دهانش دیده شود؛ بلکه هنگام خندیدن، فقط تبسم می فرمود». یعنی با سر و صدا نمی خندید و قهقهه نمی زد و به هنگام خندیدن دهانش را چنان باز نمی کرد که درون آن دیده شود؛ بلکه تبسم می کرد یا چنان می خندید که دندان های پیش یا دندان های نیش ایشان دیده می شد؛ و این از وقار و متانت نبوی بود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3060>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

